

Když jsem s ním ale mluvil na školním dvoře v Santa Fe, pár hodin po tragickém útoku, možné změny v legislativě vůbec neztracoval. „Mým cílem je, aby se vedení naší strany tímto tématem zabývalo. Osobně se o to zasadím. Musíme se sejít ve Washingtonu a vážně si o všem promluvit. Já sám si dovedu nějaké změny v zákonech představit,“ nastiňoval politik své budoucí plány. V následujících letech se však diskuse v republikánské straně příliš neposunula. Webber v červnu 2022 hlasoval proti návrhu, který zakazoval prodej útočných pušek lidem mladším jednadvaceti let, zaváděl přísnější postihy za pašování zbraní či umožňoval vykoupení od střelců velkokapacitní zásobníky.

Bylo by ale nespravedlivé tvrdit, že kongresman Webber téma zcela opustil. Opakovaně totiž navrhoval masivní investice do zvýšení bezpečnosti školních budov. „Musíme útočníkům ztížit přístup do samotných škol. Potřebujeme víc detektorů kovů, personální posílení ochranky v budovách. Chci prosadit, aby všichni zaměstnanci ve školství každoročně absolvovali kurz pro případ útoku šíleného střelce. Pokud by se následně do takové situace dostali, okamžitě by věděli, jak se chovat, a měli by už pro daný moment zažitý postup. Zas a znovu se ukazuje, že proti zlému člověku se zbraní musíme postavit dobrého člověka se zbraní,“ tvrdil mi Webber.

S podobným názorem ovšem Kris Brownová rozhodně nesouhlasí. S naprosto klidnou tváří si ho vyslechne a poznamená, že nutné změny, které prosazuje ona, se jednou dočkají schválení ve federálním Kongresu. Vyžádá si to podle ní ale ještě dost času. „Podívejte se například na svazky osob stejného pohlaví. Dnes jsou naprosto běžné i v konzervativním Texasu, odkud pochází kongresman Webber. Ještě relativně nedávno ale byly ve Spojených státech zcela nepředstavitelné. Společnost i zákony se vyvíjí.“ Stejný osud proto podle ní čeká zbraňovou legislativu.

Na mé námitky, že republikáni nebudou k razantním změnám svolní nikdy, jí po rtech přeběhl úsměv: „Naši organizaci založili

republikáni. Šlo o lidi, které postřelili v práci, když doprovázeli prezidenta Ronalda Reagana. Byli to sami střelci a majitelé zbraní. To oni říkali, že smysluplné zákony, omezující přístup ke zbraním rizikovým jedincům, rozhodně neporušují druhý dodatek naší ústavy.“

Docela mě překvapilo, že žena, která je často vykreslována jako jedna z největších bojovnic proti zbraním v Americe, nevolá po jejich plošném zákazu. „Je možné žít v bezpečí, nemuset mít obavy o život nebo zdraví a zároveň lidé stále mohou zbraně vlastnit. Jde jen o nastavení podmínek, které budou na majitele zbraní klade,“ myslí si ředitelka známé neziskové organizace.

O zákonech, které vycházejí „ze zdravého rozumu“ a hledají vyváženost mezi možnostmi si zbraně pořídit a samotnou bezpečností, mluví liberálové i konzervativci. Těch, kteří chtějí zbraně úplně zakázat, nebo naopak zcela rozvolnit jejich prodej, jsem v Americe moc nepotkal. Naprostá většina lidí se názorově nacházela mezi těmito extrémními póly.

Dlouho jsem nechápal, proč zastáncům zbraní tolik vadí i drobné změny zákonů. Vysvětlil mi to nakonec Sam, se kterým jsem se dal do řeči během jednoho volebního mítinku Donalda Trumpa v Tennessee. Věkem to byl můj vrstevník a očividně si rád povídal. V období před prezidentskými volbami 2020 měl, stejně jako mnoho dalších podporovatelů obou kandidátů, evidentní potřebu mluvit s lidmi o politice a přesvědčovat je o kvalitách svého favorita. „Je jasné, že některé návrhy mají rozumný základ a nejspíš by situaci u nás zlepšily. Nikdy ale nesmíš zapomenout, že progresivisti ti chtějí zbraně úplně sebrat. Nemůžeme proto udělat žádné ústupky. Za nějaký čas by přišli s dalšími požadavky, a tak by se to opakovalo stále dokola,“ dodal mladý muž a vyprávěl mi o větším množství různých pušek, které má doma v sejfě. Prozradil mi, že si je kupuje na různá výročí nebo po úspěchu v práci jako dárky.

„A jak často s nimi chodíte střílet?“ zeptal jsem se beze lstně a čekal odpověď ve smyslu „několikrát týdně vyrazím